

یک حکومت برای همه جهان

«فلسفه انتر ناسیونالیسم»

ایدهٔ تولوزی - ذوروقدرت - یاهردوراه
جامعه ملل سازمان ملل متحد - اتحادیه های بین المللی -
طرح ها و کنگره های طرفداران «حکومت متحده جهانی» چیست؟

جنگهای خونین و بی سابقه عالمگیری که در قرون اخیر یکی پس از دیگری دائمگیر پیشریت شد با دیگر فکر لزوم تشکیل «حکومت واحد جهانی» را بشدت قوت بخشیده است، جنگ بین المللی اول و دوم سهم بسیار مهمی در توسعه این فکر داشت تلفات جانی و مالی فوق العاده ای که در این جنگها به مال مختلف وارد شده را انسانی رامتمدن و غیر متمدن، سیاه و سفید و بالاخره شرقی و غربی معتقد ساخت که پایدمرزهای موجودیکه بر اساس منافع و مصالح مستقل هر ملت بوجود آمده برداشته شود، عملتها در کنارهم و باشتر اکثرهم در پرتویک حکومت بزرگی برادرانه ای ادامه دهند، فکری که امروز با این صورت قوت گرفته در تاریخ فلسفه سیاسی سابقه طولانی دارد، و بطور کلی می توان گفت از روزی که فلاسفه و دانشمندان در مسائل موضوعات مر بوط بسیاست و کشورداری سخن گفته اند، گفتگوهای دائمه دار و پرس و صدای آنها موارد درباره دو و موضوع اساسی زیر بوده است:

۱- آیا ملل جهان باید بصورت واحدهای مستقل و جدا گانه بی نیاز از هم بسر برند و هر کدام از آنها تنها بمنافع و مصالح خود بیندیشند، یا این که همه ملل باید تحت یک «حکومت مرکزی واحد» و در تحت یک قانون و یک رژیم و یک طرز اداره حکومت بسر برند و تمام انسانها یک جامعه واحد تشکیل دهند؟

۲- در داخل هر جامعه روابط مردم با هیئت حاکم چگونه باید باشد جامعه اصل است یا فرد؟ باید توافق و تشکیلات و تأسیسات اجتماعی بیش از هر موضوع فرد و خواسته های

آنرا در نظر بیاورد و مصالح و منافع اجتماعی در درجه دوم قرار گیرد یا این که باید قبل از هر موضوعی مصالح و منافع جامعه بحساب باید و منافع و خواسته های افراد در درجه دوم

قرار بگیرد و بالاخره جامعه برای فرد است یا فرد برای جامعه؟

بی شک هسته اصلی همه مباحث و گفتگوهای فلسفه سیاسی همین دو مسئله اساسی است و بالاخره هر بحث منوط پفلسفه سیاست و لو بطور غیر مستقیم در پیرامون یکی از همین دو مسئله است و شاخ و برگی است از این دو.

مادراین مقاله با موضوع دوم کاری نداریم و بخشی در اطراف اصلاح فرد یا اجتماع نمی کنیم موضوع بحث مامسئله اول است یعنی طرز تفکر و یکی حکومت برای همه جهان، فکر یک حکومت برای همه جهان به چوجه تازگی نداشته و از آن منقدیم تاریخ تمدن پژوه همراه این فکر با تمدن های مختلف تحت عنوانین مختلف همراه بوده و احیاناً با رها بر حلۀ عمل هم وارد شده ولی به دلایل اصلی و نتیجه کامل نرسیده است.

در این قرن این فکر در لباس های دیگری دوباره ظاهر شده بطوری که امروز «فکر یک حکومت برای همه جهان» از قوی ترین افکار سیاسی قرن ما بشمار می رود و تمایل افکار عمومی عالم و سیر ملت های جهان بطرف «انتر ناسیونالیسم» در اثر دوجنگ بزرگ جهانی بسیار شدید شده است.

طرف داران «انتر ناسیونالیسم» مرذه ای مصنوعی موجود میان ملت هارا عامل جنگها و بد بختیها میدانند - معتقدند برای احتراز از جنگ و خونریزی و کشتار انسان بدبست انسان باید این مرذها را درهم کوبید و از همه انسانها یک جامعه بوجود آورد و یک حکومت تأسیس کرد . بشار اوپائی با بشر آسیائی : بشر سیاه با بشر سفید، بشر مقدم و بساواد با بش وحشی یا نیمه وحشی و بیساد از نظر انسانیت تفاوتی ندارند و باید همه آنها زیر پرچم یک حکومت اداره شوند .

در مباحث آینده با فکر «یک حکومت برای همه جهان» بیشتر آشنا خواهیم شد فعلا همینقدر یاد آور می شویم که هسته اصلی عقیده طرفداران قدیمی و امروز این مکتب همانست که در چند سطر بالایان کردیم ، اختلاف طرفداران قدیمی و امروزی بر سر طرح هایی است که برای عملی شدن این فکر ممکن است بکار بسته شود که بی شک چکونکی این طرح ها هم در جای خود مورد بحث قرار خواهد گرفت .

ایده ثولوژی - زوروقدرت - یا هر دوراه؟

مسئله دیگری که در اینجا مطرح است اینست که بالاخره هر نوع طرح بکه فرض شود و

یرای حکومت واحد جهانی هر صورت و نقشه‌ای که معین گرد برای تحقق بخشیدن با آن از چه راه باید اقدام کرد، از چه طریق باید وارد شد؛ برای این کار سراه وجود دارد:

۱ - اکتفا به تبلیغ و ترویج این «ایدهٔ تلویزی»، یعنی معتقد ساختن افراد مدل مختلف به درستی ولزوم حکومت واحد جهانی از راه انواع تبلیغات مطبوعاتی؛ دادیوئی، تلویزیونی و وسائل دیگر بدون توسل بقدرت وزور.

۲ - اقدام از راه توسل بقدرت وزور و درهم کوبیدن حکومتهای متعدد موجود جهان از راههای نظامی و تأسیس یک حکومت از همه ملتها.

۳ - اقدام و عمل از هر دوراه بالای نمی‌تبلیغ و ترویج ایدهٔ تلویزی و مرآتم حکومت واحد جهانی و معتقد ساختن مردم با آن و توسل قطعی بقدرت وزور نظامی و غیر نظامی در مواردی که پیشرفت ایدهٔ تلویزی بر خود بمانع کند و افرادی یا حکومتهاي بخواهند برای حفظ منافع شخصی یا ملی خود از تأسیس آن جلوگیری کنند.

در طول تاریخ بشریت برای تحقق بخشیدن بوحدت ملل عالم از هر کدام از این سه طریق اقداماتی بعمل آمده است، می‌توان برای ایجاد حکومت واحد جهانی از طریق زور، کشود - گشایهای کوشش کبیر را در زمان قدیم و فتوحات ناپلئون را در قرون اخیر نام برد؛ همچنین برای ایجاد این حکومت از راه تبلیغ ایدهٔ تلویزی هیتوان روش «جمعیت‌های طرفدار حکومت متحدهٔ جهانی» را در سالهای اخیر نام برد که از روش و طرح وایده‌آنها در همین مقام سخن خواهیم گفت، می‌توان برای روش «зор و رایدۀ تلویزی» مکتب کموئیسم و بلوک کموئیست را مثال آورد که شعار آنها این جمله است: «سکار گران جهان متحده شوید!»، و آنها می‌خواهند حکومت پرولتا ریائی خود را از طریق ترویج دامنه دار فکر کموئیستی و توسل بزور و قدرت هر دو بست آورند!

پس از این سیر مختصر و کوتاه در راههای مختلف ایجاد حکومت واحد جهانی می‌خواهیم به بینیم در قرن اخیر رو به مرتفه، تاچه اندازه مال عالم بسوی وحدت سیاسی گرایده‌اند و ضرورت‌هاییکه پیش آمده تاچه‌پایه آنها را با هم متحده و نزدیک ساخته است!

جامعه ملل - سازمان ملل متحده - اتحادیه‌های بین‌المللی

جنگ در طول تاریخ بشریت هیچ‌گاه مانند قرن بیستم هیولای مخوف خود را نشان نداده است. دو جنگ عالمگیر که در این نیم قرن بوقوع پیوست و ملیون‌ها انسان بدست انسان کشته شد و میلیاردها دلار خرج این کشتارهاش ضرورت تأسیس یک جامعه جهانی را آشکار تراست تلفات جانی جنگ اول در حدود ۹ میلیون نفر گشته، ۳۳ میلیون نفر عاجز و از کارافتاده و

۵ میلیون نفر مفقودالاثر بوده است و مخارج آن در حدود ۴۰۰ میلیارد دلار برآورد گردیده است ، تلفات جنگ دوم در حدود ۳ میلیون نفر بوده و هزینه مالی آن در حدود هزار میلیارد دلار برآورد شده است (۱) ،

پس از جنگ جهانی اول دولتهای بزرگ پنکرتاپیس یک اتحادیه جهانی افتادند و آنرا بصورت ناقصی تاسیس کردند که به «جامعه ملل» موسوم شد ، منظور این بود سازمانی بوجود آید که همه ملل با تمام اختلافاتی که از جایست نژاد ، جنس ، عقیده دارند بتوانند در آنجا دویکدیگر جمیع شوند و کنارهم قرار گیرند و مسائل بین المللی راحتی المقدور با مسالمت حل کنند تا بار دیگر جنگ خوبینی اتفاق نیافتد ، این سازمان که بنام جامعه ملل تأسیس شده و مواد مزبور آن را دولتهای بزرگ جهان امضاء نموده و با مضاه ۳۶ کشور دیگر رسانده بودند تا این پیائید که منجر بشکست شد و آتش جنگ دوم جهانی شعلهور گشت . علت شکست جامعه ملل جز نفع پرستی دولتهای بزرگ چیزی نبود ذیر آنها می خواستند در زیر «ماسک» یک جامعه بین المللی همان اغراض و هدفهای استعماری سابق خود را تعقیب کنند با این تفاوت که مردم جهان از آن هدفهای شوم آگاه نشوند .

بالاخره جنگ دوم جهانی هم دنیا را زیر آتش گرفت و پس از کشته راهی بی رحمانه و لطمہ های عمیقی که بر پیکر اخلاق و تمدن وارد شد پایان وافت در اثناء این جنگ فکرتاپیس یک جامعه جهانی - تا اندازه ای - بصورتی واقع بینانه تر و صحیح تر بیشتر قوت گرفت . پس از ملاقات - های متعددی که نخست در یک کشتنی جنگی در اقیانوس اطلس میان رهبران سیاسی انگلیس و آمریکا و سپس در مسکو میان نمایند آمریکا و انگلیس و روسیه و چین بعمل آمد توافق شد که باید یک سازمان بین المللی بوجود آید ، مقابله آن نماینده سدولت روسیه و آمریکا و انگلستان مذاکراتی انجام دادند و در تهران هم ملاقاتی بین سران سده دولت انجام گرفت و بالاخره طرح یک سازمان بین المللی در سال ۱۹۴۳ میزبانی داشت که بنظر خودشان از آن بیمداد مانع پیدایش جریاناتی تغییر این جنگهای خانمان بر انداز گردد و گفتند باید این غرورها و خودخواهیهای افراطی ازین برو و دولتها مانند افراد یک خانواده دورهم جمیع شوند .

در مسائل بین المللی با یکدیگر شور کنند و اگر کسی خواست از حد خود تجاوز بکند

(۱) این آمارها از کتاب جهان در قرن بیست و جامعه شناسی گرفته شده در این سلسله مقالات اذ اوضاع شرم آور و تأثیر انگیز مر بجنگهای خوبین اخیر که فقط با خطر تأمین منافع مادی عده ای بوقوع پیوسته اطلاعات بیشتری بخواهد گان عزیز خواهیم داد .

دیگران او را مقناع داشتند و اگر اصرار در تعدد و تجاوز کرد با همدستی یکدیگر اور اداره صحنۀ جهان تنها پذیرنده حقیقت در صورت مقتضی با ادمخانه کنند ، در منشوریکه محتوی این هدفها و کلیات بود تجدیدنظرهای فراوان بعمل آمد و بالاخره در سال ۱۳۲۴ شمسی توسط نمایندگان پنجاهاد دولت با مصاعب رسید این منشور بنام **منشور ملل متحده** و سازمان نیکه تشکیلات مختلف بین-المللی بمنظورهای فوق در آن گنجانیده شده بود «سازمان ملل متحده» نامیده شد. در سازمان ملل متحده هم اکنون صد و نوزده دولت عضویت دارند، همه این اقدامات ، چه تأسیس جامعه ملل و چه تأسیس سازمان ملل هم بمنظور انتخاب از جنگ و بوجود آوردن جامعه جهانی بوجود آمده است. ما در شماره آینده تشکیلات این سازمان جهانی را بطور اختصار یاد آور می‌شویم و اشاره کوتاهی بوضع سایر اتحادیه‌های بین‌المللی که برای ایجاد وحدت وهم آهنگی در میان ملت‌ها بوجود آمده می‌کنیم ، پس از آن طرحهای تازه‌ای را که «طرفداران حکومت متحده جهانی» برای تحقق بخشیدن یک جامعه جهانی دارند بیان می‌کنیم تا بزودی بحث اساسی خود یعنی طرح اسلام را برای تشکیل یک حکومت جهانی شروع کنیم و دوراه‌اصلی اسلام را برای تحقق بخشیدن بین‌منظاور یعنی راه «ایلهه توپوزی و راه توسل بقدرت، رادرهنگام نزوم مرد تجزیه و تحلیل قراردهیم (۱)

(۱) در نگارش این مقاله از کتابها و نشریات ، جامعه‌شناسی ساموئیل کینک ، مجلدات تاریخ فلسفه‌سیاسی ، جهان در قرن بیستم ، مقدمه بر تئوری کلی حقوق ، دوره‌های مجلد مسائل ایران ، دوره‌های مجله کانون و کلاوسایر مطبوعات استفاده شده است .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

جامعة علام ربانی

پیامبر گرامی اسلام می فرماید :

١٠٠ - ١٠٠ - ١٠٠ - ١٠٠ - ١٠٠ - ١٠٠ -
خلصتان لا يجتمعون في مؤمن : البخل وسوء الخلق

: دوچیز است که در افراد با ایمان با هم جمع نمی‌شود: «بخل»

و «کبح خلقی»!